



Arrest

**nr. 51 292 van 18 november 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekende partijen stellen dat onderhavige vordering gericht tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2010 eveneens een beroep inhoudt gericht tegen de Belgische staat vertegenwoordigd door mevrouw de minister van Migratie- en asielbeleid en, of haar staatssecretaris.

De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van

voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan derhalve niet als tweede verwerende partij worden aangeduid. Verzoekende partijen maken evenmin duidelijk waarom dit *in casu* wel het geval zou zijn.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de intrekking van de vluchtelingenstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, haalde ter staving van uw asielaanvraag aan dat u in uw land van herkomst werd vervolgd na de verdwijning van uw echtgenoot M. R. (...).

Op 27/01/2007 huwde u op traditionele wijze M. (...). Sindsdien woonde u met uw man en diens ouders samen in het dorp Oktjabrskoje, gelegen in het district van Grozny. Vijfeneenhalve maand na uw huwelijk verdween uw echtgenoot. In de avond van 13/07/2007 vertrok uw man van thuis uit samen met drie familieleden naar de moskee voor het gebed. Hij keerde niet meer terug.

Diezelfde nacht vielen gemaskerde mannen het huis van uw schoonouders binnen. Ze vroegen naar uw man en haalden alles ondersteboven. De volgende dag, op 14/07/2007, werd u bij uw schoonouders opgepakt en naar de ROVD van het district Grozny gebracht. U werd er ondervraagd over uw man. Na verloop van twee uur werd u vrijgelaten. U vernam niets meer over het lot van uw echtgenoot.

Op 20/10/2007 beviel u van een dochter. Na de bevalling besloot u in de stad Grozny bij uw moeder A. M. (...) (O.V.6.530.973) te gaan wonen. U zou er geregeld worden opgezocht door medewerkers van verschillende instanties. Zo kwam voor het eerst eind december 2007 een zekere I. (...), werkzaam bij de rechedienst van het district Shatoj, naar uw ouderlijk huis. Hij beweerde dat u naar Grozny was verhuisd om uw man te kunnen ontmoeten en dat u informatie had over hem. U ontkende dit.

Begin maart 2008 kwam I. (...) opnieuw. Hij wilde u met geweld meenemen naar zijn dienst maar de tussenkomst van burens verhinderde dat. Korte tijd hierna werd I. (...) vermoord bij een afrekening.

Op 14/03/2008 ontving u een oproepingsbrief van de FSB waarin stond dat u er zich de volgende dag moest melden. U ging hier niet op in. U werd vervolgens op 18/03/2008 thuis opgepakt en meegenomen naar de FSB, waar u drie dagen werd vastgehouden. U werd er gevraagd uw man op te sporen, met hem in contact te treden en met hem een afspraak te maken. U diende de FSB van een toekomstige ontmoeting op de hoogte te brengen.

Ondertussen kreeg u nog verscheidene bezoeken van verschillende overheidsdiensten om u onder druk te zetten met hen samen te werken. Ook op uw werk – u was vroedvrouw in de centrale kraamkliniek van Grozny – verschenen er medewerkers van deze diensten.

Op 20/11/2008 kreeg u voor het laatst bezoek. Een zekere politieagent K. (...) en diens medewerker van de anti-terreurcel van het district Grozny L. (...) zochten u thuis op. Zij toonden u een namenlijst waarop uw naam alsook die van uw man figureerde. De agenten zeiden dat deze lijst van Khankala kwam en dat uw man zijn kind vroeg of laat zou komen bezoeken.

Vier dagen later, op 24/11/2008, verscheen een onbekende vrouw op uw werk en overhandigde u een briefje van uw man. In het briefje stond geschreven dat u de volgende dag om 18.00u naar een welbepaalde plaats moest komen waar u uw man zou ontmoeten. De volgende dag begaf u zich met een taxi naar de afgesproken plaats. Toen u deze plaats naderde werd de taxi plots tegengehouden en werden uw documenten gecontroleerd. U werd opgepakt en weggebracht. In de verte zag u een wagen die was beschoten en twee lijken die op straat lagen. Achteraf vernam u dat één van hen uw man was.

U werd gedurende vijf à zes dagen opgesloten in Grozny bij een onbekende overheidsinstantie. Op 01/12/2008 werd u vrijgekocht door uw schoonfamilie. Ook het lijk van uw man werd die dag vrijgegeven. Na uw vrijlating werd u door verre familie van uw man naar Machatsjkala gebracht, waar u anderhalve maand bij familie van uw man verbleef. Op 16/01/2009 reisde u via Oekraïne door naar België, waar u op 20/01/2009 asiel vroeg.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw dochter, de verzekeringspolissen op uw naam en op naam van uw dochter, het gezondheidsboekje van uw dochter, uw diploma, een certificaat en

twee getuigschriften aangaande uw scholing, foto's waarop uw man staat afgebeeld en de convocatie waarin u op 15/03/2008 wordt opgeroepen.

U verklaarde tot slot dat uw moeder problemen kende omwille van u en na uw vertrek bij haar broers ging wonen.

Op 31/07/2009 werd u door het Commissariaat-generaal erkend als Vluchteling.

Enkele maanden later, op 19/11/2009, vroeg uw moeder asiel aan in België. Zij haalde hierbij aan dat zij in Tsjetsjenië problemen had ondervonden voortvloeiend uit uw vervolging.

B. Motivering

Op basis van de verklaringen van uw moeder A. M. (...) (O.V.6.530.973), opgetekend tijdens haar asielpcedure, werden nieuwe vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging, waarvan u kennis gaf en op basis waarvan u als Vluchteling werd erkend, ondermijnen. Deze verklaringen werden door het Commissariaat-generaal opgetekend tijdens het gehoor van uw moeder op 12/04/2010.

Gezien deze verklaringen werd besloten **de geldigheid van de Vluchtelingenstatus die u werd toegekend te heroverwegen**. U werd daarom, samen met uw moeder, voor nadere verklaringen uitgenodigd op het Commissariaat-generaal op 31/05/2010.

Er werd vastgesteld dat deze nadere verklaringen, door u en uw moeder afgelegd, ernstige tegenstrijdigheden bevatten betreffende uw asielrelaas. Hierdoor wordt uw algemene geloofwaardigheid ondermijnd.

Een eerste tegenstrijdigheid betreft het tijdstip van de begrafenis van uw echtgenoot. U verklaarde dat zijn lijk op 01/12/2008 werd vrijgegeven en dat hij waarschijnlijk **diezelfde dag** door uw schoonfamilie werd begraven. U zelf was niet bij de begrafenis aanwezig aangezien u op de vlucht was. U verklaarde dat uw schoonvader uw man begroef en daarna uw afreis regelde (CGVS 18/06/2009 p.19; CGVS 31/05/2010 p.9). Wat dit betreft schetste uw moeder een ander beeld. Zij beweerde dat uw echtgenoot pas later werd begraven, te weten **twee à drie dagen na jullie afscheid** op 01/12/2008 (CGVS 31/05/2010 p.8;10). U werd met dit verschil in tijd geconfronteerd en beweerde enkel dat uw moeder en u **geen afscheid** namen en dat u enkel van uw schoonvader afscheid nam. Deze verklaring genereert een nieuwe tegenstrijdigheid en verheldert de vorige niet. Er wordt daarbij geoordeeld dat zowel u als uw moeder op de hoogte dienen te zijn van het juiste tijdstip van de begrafenis. Wat uw moeder betreft verklaarde zij dat zij het nieuws van de begrafenis van uw schoonvader vernam, hetgeen aangeeft dat zij op de hoogte was (CGVS 31/05/2010 p.8). Van uzelf wordt verwacht, in uw hoedanigheid van echtgenote en gegeven uw contact met uw schoonfamilie (voor uw vertrek) en met uw moeder (in België), dat u deze informatie bezit.

Daarnaast werden er tevens tegenstrijdigheden vastgesteld over uw vervolging. Hierbij moet in herinnering worden gebracht dat de meeste vervolgingsfeiten plaatsvonden in de periode dat u bij uw moeder verbleef, zijnde van 20/10/2007 tot aan uw arrestatie op 25/11/2008. Zo verklaarde u dat u in deze periode slechts **éénmaal** werd **geconvoceerd**, met name op 14/03/2008 om de volgende dag te verschijnen (hetgeen u niet deed). Deze convocatie werd eerder door u voorgelegd. U beweerde dat u de convocatie verborgen hield en aan niemand toonde. U kon weliswaar niet aangeven of uw moeder wist dat u de convocatie ontvangen had. U verklaarde dat u zich dat niet meer herinnerde (CGVS 31/05/2010 p.7-8). Nu, uw moeder verklaarde dat u in deze periode dat u bij haar verbleef **een paar keer** werd **geconvoceerd** en dat niet u inging op deze convocaties (CGVS p.10). U werd hiermee geconfronteerd en bleef bij uw verklaring dat er slechts één convocatie was verschenen. Hiermee is de tegenstrijdigheid niet van de baan.

Verder verklaarde uw moeder, op de vraag welke problemen u ondervonden had, dat jullie **meermaals** het **bezoek** kregen van de dienst **OBOB**. Deze dienst zou onder andere zijn langsgekomen toen uw dochter 4 maanden oud was. Uw moeder kon niet verklaren waar het letterwoord OBOB voor stond, zij gaf louter aan dat de bezoekers zich voorstelden als OBOB (CGVS 31/05/2010 p.8). Nu, uit uw relaas blijkt nergens dat u door deze dienst werd bezocht. U noemde naast de FSB, I. (...) van de rechedienst van het district Shatoj, K. (...) van Groznenski ROVD, L. (...) van de terreurbestrijding van het district Grozny en A. (...) van L. (...) ROVD (CGVS 31/05/2010 p.8; CGVS 18/06/2009 p.16; vragenlijst CGVS p.3). U werd aldus gevraagd of de benaming OBOB u iets zei. U verklaarde dat u ervan gehoord had, maar dat u van niets wist. U werd vervolgens geconfronteerd met de verklaringen van uw moeder en **ontkende** dat u **door OBOB** werd **bezocht**. U beweerde hierbij dat uw moeder ook werd bezocht vanwege uw zus. Deze laatste verklaring kan de tegenstrijdigheid echter niet verhelderen aangezien uw moeder expliciet bevraagd werd naar uw problemen.

Tijdens haar eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal werd reeds vastgesteld dat uw moeder andere verklaringen aflegde over uw arrestatie in het ouderlijke huis (zijnde uw tweede arrestatie). Daar waar u deze arrestatie dateerde op **18/03/2008** situeerde uw moeder deze **eind november 2008**. Met andere woorden op het ogenblik dat u werd gearresteerd aan de ontmoetingsplaats van uw man (zijnde uw derde arrestatie). Uw moeder beweerde daarbij dat u slechts

één dag werd vastgehouden (CGVS 12/04/2010 p.19). Uzelf beweerde dat u bij de arrestatie op 18/03/2008 **drie dagen** werd vastgehouden, en bij uw arrestatie op 25/11/2008 **vijf à zes dagen** (CGVS 18/06/2009 p.17-18). Er werd hieromtrent vastgesteld dat uw moeder, in tegenspraak met haar eerste gehoor en in lijn met uw verklaringen, tijdens haar tweede gehoor de arrestatie vroeger situeerde en aangaf dat u toen drie dagen werd vastgehouden (CGVS 31/05/2010 p.9).

Daarnaast had uw moeder tijdens haar eerste gehoor verklaard dat jullie voor deze arrestatie eind november 2008 **nooit** het **bezoek** hadden gekregen van **militairen** (CGVS 12/04/2010 p.19). Ook dit is in tegenstrijd met de vele bezoeken die door u werden gemeld (zie hoger). Wat dit element betreft werd eveneens vastgesteld dat uw moeder tijdens haar tweede gehoor, in tegenspraak met haar eerste gehoor en conform uw verklaringen, verklaarde dat er **vaak militairen** waren langsgekomen (CGVS 31/05/2010 p.9). Uw moeder werd op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen. Zij beweerde dat zij destijds hetzelfde had verteld maar dat de tolk het misschien verkeerd vertaald had (CGVS 12/04/2010 p.10). Deze bewering kan niet weerhouden worden. Uit het desbetreffende gehoorverslag van uw moeder blijkt dat de bewuste vraag tot twee maal toe werd gesteld, en dat uw moeder hierop duidelijk had geantwoord dat er voor de arrestatie van november 2008 geen bezoeken van militairen waren geweest.

Anticiperend op de vaststelling van tegenstrijdigheden, verklaarde zowel u als uw moeder reeds bij aanvang van jullie tweede gehoor dat zij niet in staat is de feiten juist weer te geven. Als elementen werden haar beperkte kennis van het Russisch, de hoge leeftijd van uw moeder (61 jaar op datum gehoor), haar bewogen leven (de oorlogen, de dood van haar man tijdens een bombardement in 1999 en de huidige vervolging van haar dochters), haar huidige psychologische toestand en de bewering dat de feiten u betroffen (en uw moeder niet kan weergeven wat u meemaakte en u daarbij zaken verzwegen) genoemd (CGVS L. (...) 31/05/2010 p.2,11; CGVS M. (...) 31/05/2010 p.2-3). Uw moeder legde daarbij een medisch attest voor dd.26/05/2010 om haar psychologische problemen te duiden.

Welnu, er wordt vastgesteld dat de verwarring bij uw moeder, die zou voortkomen uit deze elementen, selectief is. Uw moeder gaf dit zelf aan. Zo beweerde zij dat zij zich de data die betrekking hebben op haar vervolging wel herinnert. Dit in tegenstelling tot de data van uw vervolging (CGVS 31/05/2010 p.11). Aldus wordt er een onderscheid gemaakt in betrouwbaarheid van de verklaringen van uw moeder (op basis van wie er vervolgd werd). Dit onderscheid is echter onaannemelijk aangezien haar vervolging zou voortkomen uit die van u en u samen onder één dak leefden. Zoals hierboven vastgesteld bleek verder dat uw moeder tijdens haar tweede gehoor wel in staat bleek een aantal feiten juist te plaatsen die zij eerder, tijdens haar eerste gehoor, anders had weergegeven.

Wat betreft het door uw moeder aangevoerde medisch attest moet worden gesteld dat hieruit blijkt dat het attest opgesteld is op basis van één consultatie (p.2, laatste paragraaf) en het attest enkel is opgesteld op haar aangeven. Het rapport geeft verder op slechts zeer summier wijze indicatie van mogelijke problemen. Er is daarbij niet aangetoond dat de aangegeven moeilijkheden het gevolg zouden zijn van de feiten door u aangegeven in het asielrelaas. In die zin ondersteunt het attest de geloofwaardigheid niet.

Kortom, dit alles maakt dat geen overtuigende verklaring is geleverd voor het verschil in jullie beider asielrelaas. In aanvulling hiervan wordt opgemerkt dat uw moeder tijdens haar tweede gehoor een onaannemelijk gebrek aan informatie vertoonde over bepaalde aspecten van uw relatie met R. M. (...). Zo wist zij niet hoe/waar u en M. (...) elkaar hadden leren kennen, waar u en M. (...) na uw huwelijk samenwoonden en hoe uw schoonouders heten (CGVS 31/05/2010). De bewering van uw moeder dat de relatie slechts vijfeneenhalve maand duurde en er niet veel contacten waren tussen haar en uw schoonfamilie is niet toereikend om dit gebrek aan informatie te duiden. Uit haar relaas blijkt immers dat jullie beiden nadien lange tijd samenwoonden en dat zij na uw vertrek nog contact had met uw schoonvader (zie hoger). Daarenboven vormt deze relatie de oorzaak van jullie beider vervolging. Ook dit gebrek aan elementaire kennis ondermijnt de geloofwaardigheid.

Buiten de genoemde tegenstrijdigheden in vergelijking met de verklaringen van uw moeder werden er ook contradicties vastgesteld binnen uw eigen verklaringen. Zo beweerde u tijdens uw eerste gehoor dat u tijdens uw verblijf bij uw moeder werd **opgebeld** door een zekere I. (...), hoofd van de rechedienst van het district Shatoj. U verklaarde dat hij met het smoesje belde dat hij uw gsm-nummer in zijn geheugen had. Hij zei u dat hij u wilde leren kennen. U hield de boot af en verklaarde dat u gehuwd was. U verklaarde dat I. (...) u ook hierna 's avonds laat of 's nachts lastig viel met zijn telefoontjes. Hierop antwoordde u dat u getrouwd was en hij niet meer moest bellen. Achteraf bleek dat I. (...) hoofd van de rechedienst van het district Shatoj was. Rond 20/12/2007 kwam hij naar u toe, op zoek naar uw man en stelde zich in deze hoedanigheid voor (CGVS 18/03/2009 p.7-8). In tegenstelling tot deze anekdote beweerde u heden, tijdens uw gehoor op 31/02/2010, expliciet dat u **geen telefonisch contact** heeft gehad met één van uw vervolgers, waaronder I. (...) (CGVS 31/05/2010 p.8). Op de vraag of u voorafgaand aan het bezoek op 20/12/2007 I. (...) al had ontmoet of

iets over hem had vernomen beweerde u van niet. U beweerde dat het eerste contact het bezoek op 20/12/2007 was (CGVS 31/05/2010 p.7). U werd er aldus op gewezen dat u eerder had aangegeven dat er telefonisch contact was geweest met één van uw vervolgers. U verklaarde hierop dat u zich dat niet meer herinnerde (CGVS 31/05/2010 p.8). Aangezien er van uit kan worden gegaan dat ernstige feiten, zoals uw vervolgingsfeiten, in het geheugen gegrift staan, overtuigt deze bewering niet.

Een tweede tegenstrijdigheid handelt over uw arrestatie op 25/11/2008 nabij de plaats waar u uw man zou ontmoeten. Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u hierover dat de **nicht** van uw man, die toevallig in een minibus passeerde, getuige was van uw arrestatie en bij de familie alarm sloeg (CGVS 18/06/2009 p.18). Nu, wat dit betreft schetste u bij uw tweede gehoor een ander beeld. U beweerde dat het **waarschijnlijk familieleden van uw man** waren geweest die u hadden gezien en die de familie hadden verwittigd. U kon niet juist zeggen wie u had gezien en kon zelfs niet met zekerheid aangeven dat het om familie van uw man ging (CGVS 31/05/2010 p.10). U werd aldus op uw eerdere verklaringen over de nicht gewezen. U reageerde hierop met eenzelfde gebrek aan zekerheid. U beweerde dat het waarschijnlijk iemand van uw schoonfamilie, misschien een nicht, was geweest die u had gezien. Met deze verklaring wordt de opgemerkte tegenstrijdigheid tussen zekerheid (omtrent de identiteit van de getuige) en vage vermoedens herbevestigd. Deze tegenstrijdigheid is gewichtig aangezien zij slaat op een kernelement van uw vervolging.

Naast deze tegenstrijdigheden tussen uw beide gehoren werd vastgesteld dat u in het tweede gehoor belangrijke informatie aanbracht die u in het eerste onvermeld liet. Zo verklaarde u tijdens uw tweede gehoor voor het eerst dat uw man op 13/07/2007 door drie familieleden werd vergezeld op zijn weg naar de moskee. Dit maakt van hen de laatste personen die uw man voor zijn verdwijning hebben gezien. De vaststelling dat u deze informatie niet aanbracht tijdens uw voorgaande gehoor is verwonderlijk aangezien zij van essentieel belang is om de verdwijning van uw man te kunnen plaatsen. Over deze nieuw aangebrachte informatie werd vastgesteld dat u wel de voornamen van deze drie begeleiders kon geven, maar niet hun familienaam. U kon evenmin zeggen wat er met hen gebeurd was. Meer bepaald wist u niet of zij ook waren verdwenen of niet. Op de vraag of deze personen nog werden gezien nadat ze bij u waren vertrokken verklaarde u dat niet te weten. U beweerde louter dat u ze niet meer had gezien (CGVS 31/05/2010 p.4). Hierbij aansluitend werd vastgesteld dat u niet wist of uw man de moskee effectief had bereikt. U gaf eerst aan dit niet te weten. Wat later, op de vraag of werd nagegaan of uw man in de moskee was geweest, beweerde u dat hij er wel was geweest. U werd op deze tegenstrijdigheid gewezen en beweerde vervolgens dat hij er waarschijnlijk was geweest (CGVS 31/05/2010 p.2-3). Nu, beide vaststellingen wijzen erop dat u zich onaannemelijk weinig geïnformeerd betoonde over de feiten rond de verdwijning van uw man.

Bovengenoemde vaststellingen zijn van die aard dat ze uw algemene geloofwaardigheid op beslissende wijze ondermijnen.

Wat de situatie in Tsjetsjenië betreft dient het volgende te worden gesteld. De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als

gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielsdossier niet meer besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg wordt besloten tot het intrekken van uw Vluchtelingenstatus.

De documenten die u aanbracht zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw dochter, de verzekeringspolissen op uw naam en op naam van uw dochter, het gezondheidsboekje van uw dochter, uw diploma, een certificaat en twee getuigschriften aangaande uw scholing, foto's waarop uw man zou staan afgebeeld leveren geen bewijs van uw vervolging.

U bracht hiernaast een convocatie aan, die volgens het document op 14/03/2008 werd uitgevaardigd door de FSB. Er wordt vastgesteld dat deze convocatie louter vermeldt dat u werd opgeroepen om zich op 15/03/2008 aan te bieden voor verhoor. Van de reden van de oproep en de hoedanigheid waarin werd u opgeroepen (getuige, beschuldigde ...) wordt geen melding gemaakt. Aldus is niet aangetoond dat deze oproep een bewijs van vervolging betreft.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden."

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U was woonachtig in een appartementsgebouw in de Leninskiwijk van Grozny. U bent weduwe; uw echtgenoot A. L. (...) kwam in 1996 om bij de beschietingen in Grozny. U heeft zes kinderen. Uit een eerder huwelijk heeft u één dochter J. P. (...) (O.V. 5.542.453). Zij vroeg reeds in 2003 asiel aan in België en werd erkend in de hoedanigheid van Vluchteling. Uw vijf kinderen uit uw huwelijk met A. (...) verblijven, met uitzondering van één dochter, eveneens in het buitenland. Uw dochters A. L. (...) (O.V. 6.377.340) en A. S. (...) (O.V.6.299.294) vroegen tevens asiel aan in België. Daarnaast verblijven uw tweelingzonen Ha. (...) en Hu. (...) A. (...) reeds verscheidene jaren in Frankrijk. Hun verblijfsstatuut in Frankrijk is onbekend. Uw laatste dochter A. M. (...) verblijft, als enige, nog steeds in Tsjetsjenië.

U verklaarde dat u in Tsjetsjenië problemen ondervond vanwege uw dochters A. L. (...) en A. S. (...). Wat deze laatste betreft werd u, na het vertrek van S. (...) naar België midden 2008, enkele malen bezocht door de politie met vragen over uw dochter en diens man.

De meeste problemen ondervond u echter vanwege uw dochter A. L. (...). Zij woonde voor haar vertrek naar België bij u in in Grozny. Tijdens dit verblijf werd zij vervolgd omwille van haar verdwenen man M. R. (...). Deze vervolging hield in dat er meermaals vertegenwoordigers van de autoriteiten naar jullie woning kwamen om uw dochter onder druk te zetten en dat uw dochter zelfs thuis werd gearresteerd. Na het vertrek van uw dochter bleven de bezoeken duren en besloot u naar uw broer in het dorp Belgatoj te verhuizen. U keerde éénmaal per week terug naar uw adres in Grozny. U verhuurde namelijk sinds 01/09/2009 één van de drie appartementen die u op dit adres bezat. Meermaals werd u bij een dergelijke terugkeer opgezocht door de autoriteiten die u bedreigden en die u vragen stelden over uw dochter L. (...).

Op 23/10/2009, toen u zich op uw adres in Grozny bevond, vond er in de buurt een aanslag plaats. Meer bepaald was er tegen de avond nabij Sadovaja Koltso een ontploffing die het leven kostte aan drie agenten. U hoorde de ontploffing en begaf zich naar buiten. Op straat sprak u met andere personen, die eveneens naar buiten waren gekomen om te horen wat er was gebeurd. Hierna ging u terug naar binnen.

Die nacht vielen militairen uw appartement binnen. U kreeg te horen dat er in het appartement dat u verhuurde springstof was gevonden. De huurders zelf werden niet aangetroffen. Zij waren die nacht niet thuis; u heeft hen ook hierna niet meer gezien. De militairen vroegen uw paspoort. In uw paspoort stonden uw kinderen ingeschreven. Toen de militairen de naam van L. (...) zagen werd u ervan beschuldigd hulp te bieden aan uw voortvluchtige dochter. Uw paspoort werd in beslag genomen, u werd opgepakt en meegenomen naar het politiebureau. U werd er tot de avond vastgehouden. 's Avonds viel u flauw en werd u naar het ziekenhuis overgebracht. In het ziekenhuis verbleef u slechts één dag. Uw familie had ondertussen vernomen wat er was gebeurd en haalde u op 25/10/2009 op uit het ziekenhuis. U werd meteen naar Belgatoj gebracht. Diezelfde dag reisde u verder naar Osman-yurt,

waar een vriend van uw broer woonde. U verbleef er tot 16/11/2009. Op 16/11/2009 werd u in een wagen gezet en begon uw reis. Na twee dagen rijden stopten jullie op een onbekende plaats waar u in een andere wagen stapte. Deze tweede wagen bracht u naar België. U arriveerde op 19/11/2009 in België en vroeg er diezelfde dag asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw pensioensboekje en een Belgisch medisch attest dd. 26/05/2010 voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw relaas blijkt dat uw problemen in Tsjetsjenië in hoofdzaak voortvloeien uit de problemen van uw dochters A. L. (...) (O.V. 6.377.340) en A. S. (...) (O.V.6.299.294). Voor beide personen geldt dat, in het kader van hun respectievelijke asielaanvraag, een gebrek aan geloofwaardigheid werd vastgesteld op basis van ernstige tegenstrijdigheden. Wat A. L. (...) betreft werden ondermeer tegenstrijdigheden vastgesteld tussen haar verklaringen en die van u. Het gebrek aan geloofwaardigheid leidde ertoe dat voor uw dochter A. L. (...) een beslissing van intrekking van de vluchtelingenstatus en voor uw dochter A. L. (...) een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw dochters zijn genomen, dient verwezen te worden naar de beslissingen van deze laatste twee.

Voor zover uw vervolging mede zou voortkomen uit het feit dat u een appartement verhuurde aan personen, die door de autoriteiten werden verdacht, wordt opgemerkt dat ook uw verklaringen over deze feiten weinig geloofwaardig zijn.

Zo wordt aangaande de ontplofing nabij Sadovaja Koltso, die aan uw arrestatie zou zijn vooraf gegaan, vastgesteld dat de informatie die u hierover verstrekke niet in overeenstemming is met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd.

Dit betreft in eerste instantie de datum waarop deze gebeurtenis heeft plaatsgevonden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u allereerst aan dat deze ontplofing plaatsvond op 23/09/2009 (vragenlijst CGVS). Bij aanvang van uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal corrigeerde u deze datum en verklaarde u dat de ontplofing op 23/10/2009 gebeurde (CGVS 12/04/2010 p.2). U gaf hierbij aan dat deze fout in datum waarschijnlijk was gebeurd door de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Welnu, uit bovengenoemde informatie blijkt dat de aanslag nabij Sadovaja Koltsjo op 21/10/2009 heeft plaatsgevonden.

U verklaarde verder dat er bij de aanslag drie agenten waren omgekomen en vier voorbijgangers gewond waren geraakt (CGVS 12/04/2009 p.14). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er geen doden vielen en dat vijf personen gewond raakten (waaronder vier politieagenten en één burger).

Naast deze tegenstrijdigheden in vergelijking met de informatie van het Commissariaat-generaal werd opgemerkt dat u niet op de hoogte bleek te zijn van belangrijke aspecten van deze gebeurtenis, zoals de omstandigheden rond de ontplofing en de identiteit van de dader (CGVS 12/04/2010 p.14). Uit informatie blijkt dat een terrorist zichzelf nabij Sadovaja Koltsjo opblies toen hij op het punt stond door de autoriteiten te worden gevat. Zijn identiteit werd nog diezelfde dag bekend gemaakt (Zaurek Sjachimov).

Kortom, uit deze vaststellingen blijkt een algemeen gebrek aan (juiste) informatie. Dit gebrek is onaannemelijk aangezien deze informatie door de media werd verspreid en aldus voor het publiek toegankelijk was. Daarbij kan ervan worden uitgegaan dat u, wiens arrestatie uit deze gebeurtenis zou zijn voortgekomen, een bijzondere belangstelling diende te betonen voor degelijke

berichtgeving. Er zijn daarbij geen aanwijzingen dat het om verschillende ontploffingen/aanslagen nabij Sadovaja Koltso zou gaan. Wat dit betreft kon u zelf geen informatie geven op de vraag of er in deze periode en in deze buurt nog andere ontploffingen hadden plaatsvonden (CGVS 31/05/2009 p.11).

Op basis van de hierboven genoemde vaststellingen alsook op basis van de tegenstrijdigheden, die werden vastgesteld in verband met de vervolging van uw dochter L. (...) en die werden weergegeven in haar beslissing, moet worden geconcludeerd dat aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht.

U gaf tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal aan dat u moeilijkheden kent om de feiten juist weer te geven en haalde daarbij uw beperkte kennis van het Russisch, uw hoge leeftijd (61 jaar op datum gehoor), uw bewogen leven (de oorlogen, de dood van uw man tijdens een bombardement in 1999 en de huidige vervolging van uw dochters) en uw huidige psychologische toestand aan (CGVS 31/05/2010 p.2-3). Wat dat laatste betreft legde u een medisch attest voor dd.26/05/2010 om uw psychologische problemen te duiden.

Welnu, er wordt vastgesteld dat de verwarring, die zou voortkomen uit deze elementen, selectief is. U gaf dit zelf aan. Zo beweerde u dat u zich de data die betrekking hebben op uw vervolging wel herinnert. Dit in tegenstelling tot de data van de vervolging van uw dochter L. (...) (CGVS 31/05/2010 p.11). Als eerste blijkt uit deze bewering dat u feiten als de ontploffing juist zou moeten situeren hetgeen, zoals hierboven aangegeven, niet blijkt te zijn. Ten tweede is het onderscheid dat u maakt in betrouwbaarheid van uw verklaringen (op basis van wie er vervolgd werd) onaannemelijk aangezien uw vervolging zou voortkomen uit die van uw dochter en jullie samen onder één dak leefden.

Wat betreft het door u aangevoerde Belgische medisch attest moet worden gesteld dat hieruit blijkt dat het attest opgesteld is op basis van één consultatie (p.2, laatste paragraaf) en het attest enkel is opgesteld op uw aangeven. Het rapport geeft verder op slechts zeer summiere wijze indicatie van mogelijke problemen. Er is daarbij niet aangetoond dat de aangegeven moeilijkheden het gevolg zouden zijn van de feiten door u aangegeven in het asielrelaas. In die zin ondersteunt het attest uw geloofwaardigheid niet.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan uw vervolging, betekent dit eveneens dat de inbeslagname van uw paspoort tijdens deze vervolging ongeloofwaardig is. Dit laat de mogelijkheid open dat u dit paspoort doelbewust achterhoudt voor de Belgische autoriteiten.

Uw pensioensboekje, het enige Russische document dat u aanbracht, bevat geen informatie over een mogelijke vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen in hoofdzaak gemotiveerd zijn op tegenstrijdigheden die vooral te wijten te zijn aan de verklaringen afgelegd door tweede verzoekende partij. In een medisch attest van Dr. C. Muyliaert van de afdeling psychiatrie AZ Sint-Jan te Brugge van 26 mei 2010, dat zich in het administratief dossier van tweede verzoekende partij bevindt (stuk 20, deel 2), wordt reeds aangegeven dat tweede verzoekende partij aan posttraumatische stress lijdt. Tweede verzoekende partij brengt als bijlage bij het verzoekschrift een gedetailleerd medisch verslag bij van neuropsychiater Dr. H. Glorieux van 29 juli 2010 waarin wordt gewag gemaakt van "Ernstige posttraumatisch stress-

syndroom", "Ernstige concentratiestoornissen met vermindering van het korte termijngeheugen" en van "een zeer invalidiserende toestand". De Raad is van oordeel dat uit voormelde bewoordingen van het medisch verslag blijkt dat tweede verzoekende partij minstens problemen heeft voor wat betreft haar korte termijngeheugen, wat laat vermoeden dat haar cognitief geheugen minsten gedeeltelijk is aangetast. De Raad beschikt evenwel niet over gegevens betreffende de ernst van deze aandoening, meer in het bijzonder of een aantasting van dit cognitief geheugen dermate is dat zij zich de gegevens vanaf einde 2008 niet meer correct kan herinneren. Bij een ernstige aandoening van het cognitief geheugen is de asielzoeker immers niet in staat een coherent relaas naar voor te brengen waardoor de beslissing van verwerende partij zich niet kan steunen op tegenspraak.

Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 juli 2010 worden vernietigd.

Artikel 2

Beide zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en tien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT